

”مینی بچی - پیار سین مرلي سُنو اُور سُنائو، گیان رتنون سین اپنی جھولي پرپور کرو، تب پوہیہ ۾ راجیہ اَدکاری بنینگی“

پرشن :- شو بابا کو پولانات کیون کھا گیا ہے؟

اُتر :- کیونکہ شو بابا سب بچوں کی بگڑی کو ایک سیکنڈ ۾ بناء دیتی ہے۔ کھتی پی ہے راجا جنک کو سیکنڈ ۾ جیون مکتی ملی تو ایک جنک کی بات نہیں لیکن تم سیکو باپ ایک سیکنڈ ۾ جیون مکتی دی دیتی ہے۔ پارت کی بگڑی کو بناء دیتی ہے۔ دُکی بچوں کو سدا کی لیٹی سکی بناء دیتی ہے، اس لیٹی انہیں سب پولانات کھ کر یاد کرتی ہے۔ شکر کو پولانات نہیں کھینگی۔

گیت :- پولانات سین نرالا....

اوم شانتی . پولانات باپ کا بچوں پرت پھلی پھلی دٹریشن ہے ک پولانات کی یاد ۾ رہو۔ منش کو پولانا نہیں کھا جاتا۔ پولانات شو بابا کو ہین کھینگی۔ شکر کو پی پولانات نہیں کھ سکتی۔ جو بگڑی کو بنانی اُرات دُکی کو سکی بنانی والا ہے، اُسکو ہین پولانات کھا جاتا ہے۔ بگڑی پی پارتواسیون کی ہے تو پارت کی بگڑی کو بنانی والا پی ضرور پارت ۾ ہین آئینا نان۔ بگڑی کو بنانی کی یکتی سیکنڈ ۾ بتلاتی ہے۔ جنک کو پی یکتی دی ٲی۔ بگڑی پی کوئی ایک کی نہیں بنتی۔ اُگر جنک کی بگڑی بنائی اُور اس نین جیون مکتی پائی تو ضرور راجدانی ہونگی۔ انکی سات بھتون کو جیون مکتی ملی ہونگی۔ پارتواسی یہ پی سمجھتی ہے ک پارت جیون مکت ٲا۔ جیون مکت کھا جاتا ہے سور ٲ کو۔ جیون ہنڈ کھا جاتا ہے نرک کو۔ یہ ہے راج یوگ۔ راج یوگ سین ہین راجائی کی استاپنا ہوتی ہے۔ ایک جنک کی بات نہیں۔ ٲیوان نین راج یوگ سکایا تو راجائی پی دی ہے۔ بروبر دیکتی ہے سنیگ کی لکشمی نارائٹ نین راجائی کُسی پائی۔ اُپی تو ہے کلہیگ۔ ٲرجا کا ٲرجا ٲر راجیہ استاپن ہو چکا ہے۔ یہ ہے ٲئنچائتی راجیہ۔ اُسکی باد ہے سنیگ۔ تم جانتی ہو لکشمی نارائٹ نین آگی جنر ۾ اُسا کرتویہ کیئا ہے تب سوریونسی راجائی پائی ہے۔ ٲر ہے چندرونسی۔ وہ تو راجیہ کی ٹرنسفر ہوتی ہے۔ تم جانتی ہو گیتا ہے سرووتر ڈرم شاستر، جس سین تین ڈرم استاپن ہوتی ہے۔ اُور ہرایک ڈرم کا شاستر ایک ہین ہوتا ہے۔ سنگر کا پی ایک ہین شاستر ہے۔ مہما پی گیتا کی ہین ہے، جس سین سیکي سدگتی ہوتی ہے۔ تو سدگتی کرنی والا ایک ہین ہے۔ گیتا ۾ بروبر رُدر گیان یگیہ کا پی ورنن ہے۔ جس سین اس ٲُراٹي نرک کا وناش ہوتا ہے اُور سور ٲ کی استاپنا پی ہوتی ہے۔ اِس ٲونجھنی کی تو بات ہین نہیں۔ بابا نین سمجھایا ہے پھلی پھلی باپ کا ٲریچہ دینا ہے ک وشو ۾ سور ٲ کی استاپنا کرنی والا وشو کا مالک نہرا۔ وہ ہے سیکا باپ ٲر یہ لکشمی نارائٹ ہے وشو کی مالک۔ اُنھون کو ضرور شو بابا نین راجیہ دیئا ہونگا۔ اُپی تو کلہیگ ہے۔ پارت کوڑی جُسا ہے، ٲرض بدتا جا رہا ہے۔ اس

ليئي سونا ليني کا پرہنڌ ڪرتي رھتي هئ۔ ڀارت ڦر ھيري جئسا ڪئسي بنينڱا! لڪشمي نارائڻ ڪو سورڳ ڪي راجائي ملي هئ نان۔

يھ پي تھ بچي ڄانتي هو ڳالھيان تو ڪانا ھين هئ۔ ڀارت ۾ ديوتائين پي ڳالي کاتي آئي هئ اوڙ دوسري ديش والي تو بهت مھما ڪرتي هئ، وه ڄانتي هئ ڪ يھ پراچين ڀارت ڪي مالڪ ٿي۔ آڀي تھ بچي پرنڪٽيڪل ڊيڪ رھي هو۔ تھ بچون ۾ جو وشال ٻڏي هئ انھون ڪو ھين خوشي ھونگي۔ وشال ٻڏي وه هئ جو ڌارڻ ڪر اوڙ ڦر دوسرون ڪو ڪراتي هئ۔ ائسي مت سمجھو وهان ستسنگون آڊ ۾ تو 5-10 ھزار لوگ روز جاتي هئ، يھان تو اتني آتي نھين هئ۔ ڀڳتي تو ورڏي ڪو ضرور پاتي رھينگي۔ اُن سين يھ قلم لکنا رھينڱا۔ جنھون نين ڪلپ پھلي سمجھا هئ وهي ان باتون ڪو سمجھ سڪتي هئ۔ لوگ تو ڪٿا سُناتي هئ اوڙ سُنني والي سُن ڪر گھر چلي گئي بس۔ يھان تو ڪٿي محنت ڪرني پرتي هئ۔ پوئرتا پر ڪٿي ھنگامي ھوتي هئ۔ گورنمينٽ پي ڪچ نھين ڪر سڪتي۔ يھ پانڊو گورنمينٽ تو گپت هئ۔ انڊرگرائونڊ سئنا ايڪ نام هئ۔ تھ شڪتي سئنا گپت هو۔ تمڪو ڪوئي سمجھ نہ سڪي۔ تھ هو نان وايولينس شڪتي سئنا۔ اسڪا آرٿ ڪوئي سمجھ نہ سڪي۔ گيتا ڪي اکير ڪا پي آرٿ سمجھ نہ سڪي۔ باپ خد بولتي هئ، يھ ناليچ پرايلوپ هو جاتي هئ۔ لڪشمي نارائڻ ۾ پي يھ ڳيان نھين رھتا۔ مئن جو يھ ڳيان سُناءِ ڪر راجڌاني استاپن ڪرتا ھون، وه ڪوئي ڪي ٻڏي ۾ نھين هئ۔ يھ بابا پي گيتا آڊ پڙھتي ٿي۔ پرنٽو يھ باتين ٿوريئي ٻڏي ۾ ٿي۔ آڀي ڊيڪو سينٽرس پي ڪٿي ڪُلتي جاتي هئ۔ پوئرتا پر وگھن پي پر رھي هئ پرنڪٽيڪل ۾۔ آڱي پي پرتي ٿي۔ اُن گيتا پانڌالائون ۾ وگھن ڪي بات نھين رھتي۔ يھان تو تھ برھماڪمار ڪماري بنتي هو۔ يھ اکير تو گيتا ۾ پي نھين هئ۔ يھ پي سمجھ ڪي بات هئ۔ پرجاپتا برھما ڪي بچي، برھماڪمار ڪماري تو ھرايڪ منش هئ، نہ ڪ صرف ڀارتواسي۔ پرنٽو ساري سرشتي ڪي منش سپ هئ۔ سڀي پرجاپتا برھما ڪو ائڊم ڪھتي هئ۔ ڄانتي هئ وه منش سرشتي ڪا پھلا ھيڊ هئ۔ ھيوئمٽي استاپن ڪرني والا هئ۔ ائسي نھين ڪ سرشتي ھوتي ھين نھين هئ ڦر برھما پئڊا ھوئا، اُنڪي مڪ سين منش رچي جاتي هئ۔ نھين، اُگر ڪوئي پي منش نہ هو تو ڦر مڪ ونساولي پي پئڊا هو نہ سڪي۔ نہ برھما مڪ ونساولي، نہ برھما مڪ ونساولي هو سڪي۔ سرشتي تو ساري هئ، اُنڪي قلم لڱائي جاتي هئ۔ يھ نئين نئين باتين سمجھني ڪي هئ۔ ڪسڪي ٻڏي ۾ بئنني ۾ ٽائيم لکنا هئ۔ ڪوئي تو ايڪ ماس ۾ پي ڪري هو جاتي هئ۔ جئسي ڊيڪو بئنگلور ڪي اَنڱا بچي ڪو ڪٿا نَشا چڙھا ھوئا ٿا۔ جو ھماري پاس 20 ورش والي ڪو پي نَشا نھين هئ۔ خوشي ۾ ڊانس ڪرتا ٿا۔ ڀڳوان مل ڳيا، خوشي ڪي بات هئ نان۔ ڀڳوان آڪر رکيا ڪرتي هئ مايا سين۔ ڦر سورڳ ڪي راجائي استاپن ڪرتي هئ۔ بابا تو بهت ڪليئر سمجھاتي هئ۔ مئن اس ساڌارڻ تن دواران ڦر سين تھ بچون ڪو وهي سھج راج يوگ اوڙ سرشتي چڪر ڪي آڊ مڌي اَنٽ ڪا ڳيان سڪلاتا ھون۔ تھ ڪھ سڪتي هو آڻو تو ھم آپڪو ستيگ سين ليڪر ڪلھيگ اَنٽ تڪ ڪي ھستري سُنائين ڪ اَب ڦر سين ڪئسي ستيگ آني والا هئ۔ ضرور سڪاني والا پي ھونا

چاهيئي. همڪو سڪلاتي هئ ته تب تو هر سمجھاء سڪتي هئ نان. باقي تو جو گيتا سُناني والي هئ، اُن سين تو ته لوگون نين بهت سُنا هئ. بهت ليڪچرس هوتي رھتي هئ. پرنٽو وه اس ڌرم ڪي نه هوني ڪارڻ اس طرف ڪينچتي نهين هئ. جب تمھارا پرياءُ نڪليندا ڦر ورڌي هونگي. ڌيري ڌيري ورڌي هوتي رھينگي. يھ ته تو جانتِي هئ ڀارت ڪتنا ڪنگال هئ. منش بُوک بهت مرتي هئ. دڪي هوتي هئ. ڀڳوان ڪي ڀڳتي ڪرتي هئ ڪ آڪر دڪ سين چُڙاڻو. ته بچي جانتِي هو سڪي سرشتي ڪب هوتي هئ. يھان ته بچون ڪي جھولي پَر رھي هئ اس اوناڻي گيان رتون سين. آڳي تو سڀ سُنتي سُناتي ٿي پرنٽو اس جھولي پَرني ڪا پرشن نهين. جھولي آڀي صرف تمھاري پَر رھي هئ اوڙ جو ٿيپ سُنينگي وا مرلي پڙھينگي واسن رھي هونگي وه پي جھولي پَر رھي هئ.

ته هو شو شڪتي سُننا، ڀارت ڪي جھولي پَرني والي. ڀارت بهت شاهوڪار هو جائيندا. پرنٽو جو جھولي پَرتي هئ، راجيہ ته صرف وهي ڪرينگي نان. ڀارت سوني ڪي چڙيا ٿي ڦر بن جائينگي. سڀي سڪي هونگي. پرنٽو ڀارت ۾ ڪتني ڪروڙ هئ. اتني سڀ ته وهان نهين هونگي. جو جھولي پرتي هئ، راجيہ ڀاڳيہ ته وهي لينگي. اس ۾ مونجھني ڪي بات هين نهين ڪ ڪئسي هونگي. آڙي ان لڪشمي نارائڻ ڪو ديو نان. يھ ستيگ ڪي مالڪ هئ نان. سورب ڪا رچنا هئ شو بابا اوڙ يھ لڪشمي نارائڻ ستيگ ڪي مالڪ هئ. ضرور آڳي جنر ۾ پُرشارت ڪيئا هئ. آڳي والا جنر هونگا سنگم پر. سنگم ڪلياڻڪاري هئ نان ڪيونڪ سنگم ڀڳ پر هين دنيا بدلتي هئ ته ضرور ڪلهيگ اوڙ ستيگ ڪي بيچ ۾ گيان ديئا هونگا. سو آب ڦر سين دي رھي هئ. ڦر ڪوئي ڪهي ڪ نراڪار پرماتما ڪئسي آڪر راج يوگ سڪلائينگي. ته ته ترمورتِي ڪا چتر دڪاڻو. برهما دواران استاپنا.... ته جو استاپنا ڪرينگي وهي پالنا پي ڪرينگي. جئسي ڪرائيسٽ نين استاپنا ڪي ڦر پالنا ڪي ليئي پوپ پي ضرور اُنڪو بننا پري. واپس ته ڪوئي جا نه سڪي. پالنا ضرور ڪرني هئ. پُنرجنر ليئا هين هئ، نهين ته سرشتي بڊي ڪئسي. جب ڪ ستيگ تريتا ۾ پھلي ديوتائون ڪا راجيہ ٿا ته سڀ سين جاستي آدمشماري ضرور انھون ڪي هوني چاهيئي. ڦر ڪرشنس ڪي جاستي ڪيون هئ؟ ڦر لاکون ورش ڪي پي ڪوئي بات نهين هئ. يھ سڀ باتين سمجھينگي وهي جو آپني گھراڻي ڪي هونگي. اوڙون ڪو تير لگيندا نهين. يھ گيان ڪا تير هئ نان. بابا ڪهتي هئ پلي ڪسڪو پي لي آڻو ته گيان ٻاڻ لڌائين. هونگا برهمڻ ڪل ڪا ته تير لگيندا. شاسترون ۾ دڪاتي هئ لڙائي ۾ يادو ڪورؤ ماري گئي. پانڊو پانچ ٿي. ڦر هماليہ پر جاکر گل مري. آب ائسي ته هو نهين سڪتا. گايا پي جاتا هئ جيوگھاتي مھاپاڻي. آتما ڪا ڪي گھات نهين هوتا هئ. آتما حد جاکر شرير ڪا گھات اُٿو وناش ڪرتي هئ. آب پانڊو جنھون ڪو شريمت ديني والا پرماتما ٿا، وه جاکر پھاڙون پر گلي، يھ ته هو نهين سڪتا. آچا وه ته پانچ پانڊو ٿي. باقي اوڙ پانڊو ڪھان ء ئي؟ سُننا ته دڪائي نهين هئ. ته جانتِي هو وناش ڪئسي هونگا. ته ديڪينگي پي. ته بچون ڪو ساڪياتڪار پي بهت هونگي. شروع ۾ تمڪو بهت ساڪياتڪار هوتي ٿي. ڪي لڪشمي ڪو، ڪي نارائڻ ڪو انوائيت ڪرتي ٿي. ڪتني ساڪياتڪار هوتي ٿي ڦر پڇاڙي ڪي ٿاڀير جب هاهاڪار هونگا تب ڦر تمڪو ساڪياتڪار هونگي. هنگامي هونگي ته ته بچي آڪر يھان اڪني هونگي. اس

ليئي مڌوبن ۾ جاسٽي مڪان بنائي رهندي هئي. ڦر ٿر بچون ڪو ان ساڳيا تڪار سين خوشي ۾ لائي رهندي. ڀرنتو ماسي ڪا گهر نهي هئي جو سڀ يهان آجائي. جو سڀوٽ بچي بابا ڪي مددگار هوندي، وهي آئيندي. اگر پانڊوون ڪي گلي ڪي بات هوندي تو ڦر مڪان هين ڪيون بنائي! ڪوئي پي بات ۾ مونجهتي هو تو انبي بچون سين پوڄ سگهي هو. نهي تو يه برهما بابا بڻا هئي. يه نهي بنا سگهتا تو بڙا بابا (شو بابا) بڻا هئي. يه تو سمجهايا هئي ڪ اڀي بهت ڪچ سمجھي ڪا باقي هئي. ساري چڪر ڪا راز بابا سمجھائي رهندي هئي. ڪتني پائنتس نڪلندي رهندي هئي. اڄن ٿاڻير پرا هئي تو ضرور اوڙ پي سمجھانا هونگا. ڀرنتو پهلي موڻ بات يه ضرور لکنا هئي، ايڪدم بلڊ سين لکوانا هئي ڪ همڪو نشچيه هئي ڪ بروبر ڀر پتا ڀر ماتما پڙهائي هئي. اٿسي پي نهي ڪ صرف لکني سين هين بدل جاتي هئي. ڪهتي هئي هر نين تو اٿسي هين لک ديئا. جاسٽي ڪوئي سين ماڻا نهي مارنا هئي. بولو پڳوانو واچي، پڳوان هر شو بابا ڪو مانتي هئي. وو گيان ڪا ساگر ست چت هئي. انڪو اپنا شير تو هئي نهي. تو ضرور ساڌارڻ تن ڪا آڌار ليندي نان. تو پهلي پهلي باپ ڪهتي هئي مام ايڪ ياد ڪرو. ديه ڪي سڀ ڌرم چور مڃي ياد ڪرو تو وڪرم وناش هوندي اوڙ ميري پاس چلي آئيندي، اوڙ چڪر ڪو ياد ڪرني سين ٿر چڪرور تي راجا بنيندي. بابا ڪتنا مينا هئي اوڙ بنائي پي ديو ڪتنا مينا هئي. ستيگ ڪي نشانين هئي وه ڦر رڀيت ضرور هوندي. ڪلهيگ پي هئي. اڀي ٿر راج يوگ سيڪ رهي هو، وناش سامني ڪرا هئي اوڙ ڪيا ثبوت ديوي. اڃا! ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) باپ سمان بننا هئي. پڳوان آڪر مايا سين هماري رکيا ڪرتي هئي، اس خوشي ۾ رهنا هئي.
- (2) ڪسي پي بات ۾ مونجهنا نهي هئي، سڀوٽ بچا بن باپ ڪا پورا پورا مددگار بننا هئي.

وردان - هڏي ڪي وڌي دواران قلعي ڪو مضبوط بنائي والي سڌا وڃي وا ڀروگهن پو

جئسي ڪوئي پي ڪاريه شروع ڪرتي هو تو هڏي ڪي وڌي ڪو اپناتي هو، اٿسي جب ڪسي آستان ڀر ڪوئي وشيش شيوا شروع ڪرتي هو تو چلتي چلتي شيوا ڀر ڪوئي وگهن آني هئي تو پهلي سنگنت روپ ڀر چارون اور وشيش ٿاڻير ڀر ايڪ سات يوگ ڪا دان دو. سرو آتماون ڪا ايڪ هين هڏ سنڪلپ هو، وڃي. يه هئي هڏي ڪي وڌي، اس سين سڀي وڃي وا ڀروگهن بن جائيندي اوڙ قلعا مضبوط هو جائينگا.

سلوگن - يڌارت ڪرم ڪا ڀرتڪيه قل هئي، خوشي اوڙ شڪتي ڪي ڀراپتي.

تپسوي مورت بنو

جئسي تپسوي آسن ڀر بئندي هئي، اٿسي آپ اپني ايڪرس آتما ڪي استتي ڪي آسن ڀر وراجمان هوڪر تپسيا ڪرو. آپڪي هر ڪرم اندريه سين ديه ايمان ڪا تياڀ اوڙ آتم ايمان ڪي تپسيا ڀرتڪيه روپ ڀر ڊڪائي دي.